

Een goed ontwikkelklimaat voor alle kinderen - het kan!

Kinderen verdienen een sterk en gezond ontwikkelklimaat. Om dat te bereiken is een gezamenlijke inzet rondom het jonge kind nodig. De praktijk laat zien dat dit kan. Zeker wanneer we meerdere ontwikkelingen in samenhang met elkaar bekijken en deze inzet er op is gericht om maatschappelijke partners, gemeenten en bedrijven gezamenlijk onderdeel te laten worden van een optimaal klimaat voor kindontwikkeling.

De afgelopen jaren zijn er veel ontwikkelingen te zien met een directe impact op het klimaat voor kindontwikkeling. Denk aan het vergroten van kansengelijkheid, positief jeugdbeleid, het streven naar een gezonde, duurzame en inclusieve speel- en leeromgeving, de samenwerking tussen onderwijs en kinderopvang, het algemeen toegangsrecht. Er zijn daarbij allerlei vraagstukken op het gebied van de personele tekorten, budgetten, klimaat, biodiversiteit en circulariteit. Hiertoe zijn akkoorden gesloten, routekaarten opgesteld en uitvoeringsprogramma's geformuleerd.

Ook cijfers en onderzoeksrapporten onderstrepen het belang van integrale kindontwikkeling. Een groeiend aantal kinderen kan de ondertiteling van een film niet goed lezen, is aangewezen op de jeugdhulp, groeit op in armoede, of beweegt te weinig.

Tegelijkertijd is er ook een andere ontwikkeling zichtbaar. Die van een toenemende schaarste aan personeel, grondstoffen, ruimte en middelen. Deze schaarste leidt er toe dat wat beschikbaar is, meer dan ooit, gedeeld zal moeten worden. Het tekort aan beleidsmakers en professionals op het grensvlak van onderwijs, kinderopvang, jeugdzorg, sport en cultuur was nog nooit zo groot. Dit gaat er ook voor zorgen dat er anders aan opgave(n) rondom het kind gewerkt zal moeten gaan worden, denk daarbij aan het organiseren, het delen van budgetten en aan huisvesting.

De optelsom van opgaven overstijgt het mandaat van afzonderlijke organisaties. Dat maakt de noodzaak om echt samen te gaan werken alleen maar groter. Bij bestuurders, wethouders en hun beleidsambtenaren groeit het inzicht dat zij een sleutel in handen hebben om de sociale basis rondom het kind meer in samenhang te bekijken. Niet vanuit opgelegde en/of voorgeschreven oplossingen maar wel vanuit opgedane kennis uit de praktijk.

Rode draad in die praktijk is een vervaging van grenzen tussen onderwijs, opvang, sport en zorg. De maatschappelijke verbreding van de traditionele school naar een brede (wijk)voorziening is hier en daar gelukkig al een staande praktijk. In Winsum noemen ze zo'n voorziening een oefenplaats voor het (samen)leven. Naast onderwijs, sport en kinderopvang maken ook ouderen woningen onderdeel van deze wijkvoorziening uit.

Onderwijs- en opvangorganisaties in het land laten zien dat ze samen met gemeenten, maatschappelijke partners en het bedrijfsleven al heel veel kunnen doen om met elkaar de beste omgeving voor onze kinderen te realiseren. Dit nog los van politieke besluiten omtrent stelsels en budgetten. Aan kennis en ambitie ontbreekt het niet. Aan lef en ondernemerschap evenmin. Laten we vanaf nu het kind daadwerkelijk centraal stellen en gezamenlijk deze kennis, ambitie en lef aanwenden voor de realisatie van een optimaal ontwikkelklimaat voor kinderen. Ja het kan!